

ESKİ KOMÜNİSTLERİN BÜYÜK YANLIŞLARI

Aydınlık Gazetesi, 23 Kasım 2015

Yıldırım Koç

Türkiye sosyalist/komünist hareket tarihinde büyük mücadeleler, sıkıntılar, fedakarlıklar olduğu gibi, büyük hatalar da vardır.

Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya uğrunda kişisel hiç bir karşılık beklemeden, yalnızca vicdanlarının ve beyinlerinin sesine uyarak kendilerini ateşe atan bu insanları saygıyla anıyoruz.

Bu saygının bir gereği de, sınıfsız ve sömürsüz bir dünyaya giden yolda yapılan yanlışları tartışmak, bu yanlışları aşmak için günümüzde de gereken çabayı göstermektir.

1990'lı yılların öncesinde komünist harekete ilişkin belgeleri yayımlayanlar genellikle istihbarat örgütleri veya onlardan belge alabilen anti-komünist araştırmacılarıdır. Bu nedenle de bu belgelere, haklı olarak, kuşkuyla yaklaşıldı.

Ancak Sovyetler Birliği'nin dağılması sonrasında TKP arşivinin büyük bölümünü Türkiye'ye getiren TÜSTAV, bu kaynaklara güvenilir bir biçimde ulaşabilmemizi sağladı. Özellikle Erden Akbulut'un ve Mete Tunçay'ın ve özverili bir ekibin çalışmalarıyla artık TKP ve Komintern arşivinde yer alan önemli belgelere ulaşabiliyoruz.

SOVYETLER'E ÖVGÜ, ANADOLU SAVAŞI'NA ELEŞTİRİ

Ulusal Kurtuluş Savaşımızın kazanılmasının hemen ardından Türkiye Halk İştirakiyun (Komünist) Fırkası ve TKP Merkez Komitesi'nin görevlendirdiği Affan Hikmet, Mersin'e giderek bir Kilikya (Çukurova) Umum İşçiler Konferansı topladı. Çukurova'daki (Mersin, Adana, Tarsus, Osmaniye, vb.) fabrika, demiryolu ve liman işçilerini temsil eden 42 delege 5 Ekim 1922'den itibaren üstüste üç gece Ata Çelebi'nin evinde toplantı yaptı. (Erden Akbulut-Mete Tunçay, **Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası, 1920-1923**, Sosyal Tarih Yay., İst., 2007, s.175)

Bu toplantıda Umum Kilikya İşçileri İttifakı kuruldu ve merkez bürosu seçilerek oybirliğiyle Sendikalar Kızıl Enternasyonal Profintern'e katılma kararı alındı.

Toplantıda "Türkiye işçi sınıfının görevleri" hakkında aşağıdaki karar alındı:

"Proletarya diktatörlüğü ve Türkiye işçi sınıfının görevleri konusundaki raporu dinleyen Kilikya fabrika ve işletmeleri temsilcilerinin konferansı, Ekim taarruzuyla iç burjuvaziyi devirip proletarya diktatörlüğü ilan eden Rusya işçi ve köylülerine hayranlığını ifade eder." (Akbulut-Tunçay, a.g.k., s.367)

Ancak bu kararlarda, büyük özveriyle kazanılmış olan Türk Ulusal Kurtuluş Savaşı'na ilişkin bir değerlendirme, bir hayranlık ifadesi yer almıyordu.

LENİN'E ÖVGÜ, MUSTAFA KEMAL PAŞA'NIN ADI ANILMIYOR

Toplantıda alınan kararlar arasında, "İşçi sınıfının önderi LENİN yoldaşa" başlıklı bir karar da vardı:

"Ezilenlerin büyük önderi senin sağlık durumunu biz Türkiye işçileri büyük bir dikkatle izlemekteyiz. Senin yürek atışların, bizim kalplerimize yansımaktadır. Çünkü, sen bize yolumuzu gösterdin ve bizi mücadeleye davet etmekteisin. Sınıfsal birliklerimizi örgütleme yolunda ilk adımlarını atan bizler, işçi sınıfının büyük kumandanı senin başında bulunduğu uluslararası proletaryanın yardımımıza koşacağına inanmaktayız. İç ve sömürgeci burjuvazinin ezmekte olduğu bizler, içler acısı bir yaşam sürmekteyiz. Ama, birleşince, kararlı bir savaşa atılacak ve bütün ülkelerin proleterlerinin vereceği destekle, zafere ulaşacağız. Hasta yatağından kalk, Lenin! Sen yaşamak zorundasın ve yaşayacaksın. Çünkü, dünyanın bütün ezilen sınıfları ve bütün ezilen halkları böyle istiyor." (Akbulut-Tunçay, a.g.k., s.368-9)

Ancak alınan kararlar arasında Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarına hiç değinilmiyordu.

Çukurova'da 1922 Ekim'inde toplantı yapan komünistler somut durumun somut tahlilini yapamamıştır.